

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P.K., K.**, N., D., IČO: X., proti žalovanému: **N.**, a. s. N., M., N., IČO: X., právne zastúpenému JUDr. A.M., advokátka so sídlom v P., N., **o zaplatenie 656 160,- Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne 16 Cob/14/2008-190 zo dňa 02. 04. 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Pezinku. rozsudkom č. k. 12 Cb/8/2005-134 zo dňa 29. 11. 2007 rozhodol tak, že návrh zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 77 210,50 Sk.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol ako súd odvolací, Krajský súd v Trenčíne č. k. 16 Cob/14/2008-190 zo dňa 02. apríla 2008 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch rozhodnutia odvolanie žalobcu označil za dôvodné. S vysloveným právnym názorom ohľadne zistenia absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy sa nestotožnil a konštatoval, že zmluvné strany prejavili podpisom zmluvy v znení k 30. 03. 1995 vôľu uzavrieť zmluvu o nájme dopravného prostriedku na dobu určitú s možnosťou jej predĺženia

vždy o ďalší rok a s možnosťou predkupného práva na predmet nájmu tak, ako to vyplýva z čl. 5 bod 3. Zároveň uviedol, že dojednanie v čl. 5 bod 3 sa netýka čl. 4 bod 2, ku ktorému názoru dospel gramatickým výkladom. Vzhľadom na to, že odvolací súd dospel k inému záveru, napadnutý rozsudok z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nevykonania žiadneho dokazovania zrušil s tým, že v novom konaní bude potrebné postupovať naznačeným smerom.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dovolanie, podaním doručeným súdu 26. 06. 2008 s odkazom na ustanovenie § 237 písmeno f/, g/ O. s. p. a § 241 ods. 2 písmeno a/, b/, c/ O. s. p. Namietal nesprávne obsadenie senátu a vyslovil dôvodnú pochybnosť o objektívnosti rozhodnutia a nezaujatosti Krajského súdu v Trenčíne, vzhľadom na to, že odvolací súd rozhodoval nad rámec petitu žalobcu. Namietal skutočnosti, s ktorými sa podľa jeho názoru nebolo potrebné zaoberať, ako aj fakt, že odvolací súd sa nezaoberal s vysloveným názorom prvostupňového súdu. Podrobne rozobral princípy poctivého obchodného styku, citoval ustanovenie § 631 Obchodného zákonníka a namietal nekompletnosť spisového materiálu Krajského súdu v Trenčíne. Uviedol, že rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne bol porušený zákon a s poukazom na ustanovenia § 1 O. s. p., § 2 O. s. p., § 3 O. s. p. a § 153 ods. 1 O. s. p. konštatoval, že krajský súd sa označenými ustanoveniami neriadil a navrhol rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zrušiť.

K dovolaniu žalovaného zaujal žalobca stanovisko podaním zo dňa 07. 05. 2009, v ktorom dovolanie kvalifikoval ako účelové, nepodložené a navrhol dovolanie zamietnuť. Na dotaz Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podaním zo dňa 02. 03. 2009 ohľadne doplnenia námietky zaujatosti, žalovaný podaním doručeným dňa 04. 05. 2009 oznámil, že námietku voči konkrétnym sudcom Krajského súdu v Trenčíne nevznáša.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O. s. p.).

Z ustanovenia § 238 O. s. p. vyplýva, kedy je dovolanie prípustné. V danom prípade ide o dovolanie proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu. Zo žiadneho právneho ustanovenia nevyplýva prípustnosť dovolania proti zrušujúcemu rozhodnutiu. Najvyšší súd

Slovenskej republiky nezistil žiaden dôvod pre prípustnosť dovolania podľa označených ustanovení žalovaným § 237 písmeno f/, g/ O. s. p.

Ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konania na dovolacom súde (§ 243b ods. 4 O. s. p.).

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písmeno c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

V danom prípade dovolanie nie je prípustné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O. s. p. dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol. S dôvodmi uvedenými v dovolaní sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol zaoberať, nakoľko ide o dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Ide o dôvody, ktoré by dovolací súd mohol skúmať iba za predpokladu, že dovolanie by bolo voči právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že účastníkom konania žiadne trovy v dovolacom konaní nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2009

JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková